

Mrsky 10 - 14

I N F O R M A C E   O   C H A R T Ě 77

ročník desátý (1987) - č.18

oooooooooooooooooooooooooooo

Dokument Charty 77 78 87 (Odvolání proti rozhodnutí Odboru vnitřních věcí)	2
79 87 (Dopis do Holandska)	3
1 88 Střídání mluvčích	4

Rozhovor Infochu se Stanislavem Devátým	5
---	---

Sdělení VONS č.713 (Souhrnné sdělení o případech sledovaných VONS k 10.12.1987)	7
č.716 (Rozsudek nad M.Mrvým pravomocný)	18
č.717 (J.Fajmon znovu před soudem)	19

Ján Čarnogurský: Spomienka na Holokaust	19
---	----

V samizdatu nově vyšlo...	20
---------------------------	----

Krátká zpráva	20
---------------	----

oooooooooooooooooooooooooooo

Datum posledního textu, zařazeného do tohoto čísla: 2.1.1988

oooooooooooooooooooooooooooo

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2

Charta 77|78|87 (Odvolání proti rozhodnutí Odboru vnitřních věcí v Praze 1)

Odbor vnitřních věcí ONV v Praze 1
Vodičkova 18
Praha 1

Věc: Odvolání proti rozhodnutí Odboru vnitřních věcí v Praze 1 ze dne 4.12.1987
(č.j.neuvedeno)

Rozhodnutím odboru vnitřních věcí ONV v Praze 1 ze dne 4.12.1987, č.j.neuvedeno, bylo zakázáno konání manifestace kr Dni lidských práv OSN dne 10.12.1987 a případnému odvolání byl odňat odkladný účinek.

Proti tomuto rozhodnutí podáváme v běžící zákonné lhůtě toto
o d v o l á n í .

Napadené rozhodnutí je p r o t i ú s t a v n í .

Napadené rozhodnutí vychází totiž z názoru, že svoboda shromažďovací a svoboda pouličních průvodů a manifestací je zaručena jen osobám sdruženým v dobrovolné organizaci nebo spolku, neboť jen takové osoby (nesoukromé, veřejné?) mohou zajistit zachování veřejného pořádku v době konání manifestace. "Soukromé osoby" dle napadeného rozhodnutí zachování veřejného pořádku v době konání manifestace zajistit nemohou (a tudíž předmětné svobody nepožívají).

Toto stanovisko je protiústavní a svědčí o naprostém nepochopení podstaty občanských práv.

Ústava ČSSR v hlavě II. o "právech a povinnostech o b č a n ū" a pojem "soukromá osoba" n e z n á .

Podle stanoviska obsaženého v napadeném rozhodnutí by však v daném případě byly občany jen osoby sdružené v nějaké dobrovolné organizaci nebo spolku. Tedy jen někteří "občané" by byli občany. To by bylo bez dalšího v rozporu se zásadou občanské rovnoprávnosti (čl.20 Ústavy ČSSR).

V souladu s ústavou je i ustanovení § 6 zákona č.68|1951 Sb. ("občanům je zaručen") a ustanovení § 6 a následujících prováděcí vyhlášky č.320|1951 Ú.l. Prováděcí vyhláška rozlišuje pouze z hlediska ohlašovací povinnosti mezi veřejnými shromázděními pořádanými veřejnými činiteli (§ 7), organizacemi (§ 8), spolky (§ 9) a ostatními případy (§ 10). Právě věta první § 10 cit.vyhlášky předpokládá případy, kdy svolavatelé nejsou sdruženi "v žádné dobrovolné organizaci ani spolku" (viz odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Z čs.právního řádu nijak neplyne, že by povinnostem dle ust. § 7 zákona č.68|1951 Sb. mohla dostát jen shromázdění pořádaná veřejnými činiteli, organizacemi nebo spolky. Opačné stanovisko, zastávané v napadeném rozhodnutí, tedy nemá opory v čs.právním řádu.

Ohlašovací povinnost (§ 6, věta druhá citované vyhlášky) je však dána potřebou péče o s h r o m á ž d ě n í , kterou má poskytnout příslušný národní výbor, eventuálně i za pomoci SNB (§ 4 písm.i a § 37 zákona č.40|1974 Sb.).

Naše žádost o zajištění ochrany manifestujících příslušníky VB v žádném případě nebyla a není "zbavováním se odpovědnosti", respektive povinností dle ustanovení § 7 zákona č.68|1951 Sb., jejím "přenášením na orgány VB", jak uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nýbrž oprávněným odvoláním se na povinnost NV pečovat o shromázdění, případně za pomoci příslušníků SNB, jak zmíněno v předchozím odstavci.

Namísto povinného poskytnutí péče o s h r o m á ž d ě n í však bylo shromázdění protiústavně zakázáno a byla poskytnuta péče o v ý k o n z á - k a z u manifestace, a to s vyžádáním pomoci SNB.

ONV v Praze 1 tak nedostál své povinnosti zaručit nám výkon ústavního práva dle článku 28 Ústavy ČSSR a naopak nám porušením této své povinnosti výkon tohoto práva protiústavně zmařil.

Ze všech shora uvedených důvodů proto

n a v r h u j e m e ,

aby napadené rozhodnutí bylo v plném rozsahu z r u š e n o .

Současně si dovolujeme upozornit, že opakování obdobného zneužívání ohlašovací povinnosti dle § 10 vyhlášky č. 320/1951 Ú. l. národními výbory k maření výkonu shromažďovacího práva občanů dle článku 28 Ústavy ČSSR by mohlo vést občany k vědomému nedodržování této podzákonné povinnosti za účelem realizace jejich ústavního práva. Občanská neposlušnost by v takovém případě byla jedinou možnou bezprostředně účinnou reakcí na neústavní postup ostatních orgánů a jediným nutným způsobem sebepotvrzení člověka jakožto občana.

Praha 17.12.1987

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

Za Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných:

Anna Šabatová

Ladislav Lis

Václav Havel

místopředseda Mezinárodní federace
pro lidská práva, přidružené k OSN

*

Charta 77|79|87 (Dopis do Holandska)

Prof. Egbert Boeker

a

Mient Jan Faber

Drazí přátelé,
děkujeme vám za dopisy z 5. a 9.11.1987, jimiž nám oznamujete své rozhodnutí nezúčastnit se semináře, na který vás pozval Československý mírový výbor, a navrhujete uspořádat setkání, na něž by vás oficiálně a veřejně pozvala Charta 77.

Myšlenku společného semináře vítáme a rádi vás přijmeme v Praze. Navrhli jsme podobné setkání už v dopise do Coventry. Ponecháme na vás, zda chcete přijet sami nebo přizvete ty zástupce mírových hnutí z jiných zemí, kteří v Coventry příznivě reagovali na naše pozvání. Pokud tento termín vyhovuje vám, navrhujeme sobotu a neděli 30. - 31.1. nebo 20. - 21.2.1988.

Ocenili jsme váš postoj, jímž jste odmítli diskriminační praxi Československého mírového výboru vůči nezávislým občanům. V této situaci přirozeně nenalézáme ani zadostiučinění, ani uspokojení. Taková situace svědčí jen o tom, že československé úřady, jejichž větví je i oficiální mírový výbor, zatím ještě setrvávají na barikádách, postavených v rámci studené války v mezinárodním společenství i uvnitř států. Jejich odstraňování je od počátku vlastním smyslem mírových a demokratických hnutí a dnes už dokonce alespoň deklarovaným cílem i velmocenské politiky, jak dosvědčuje průběh a výsledky washingtonské schůzky na nejvyšší úrovni. Slyšeli jsme tam m.j. z úst Gorbačovových, že "syntéza politiky, vědy a kultury a také aktivní účast společenských hnutí a jejich vstup do mezinárodní politiky jsou zárukou, že se už nepodaří manipulovat národy tak, jak tomu bylo dosud".

V duchu překonávání konfrontace dialogem všemi směry chceme i nadále vytrvale působit. Přejete-li si, abychom pozvali na seminář určité konkrétní osoby, případně zástupce oficiálních institucí, např. Československého mírového výboru, rádi vám vyhovíme. Těšíme se na naše setkání v Praze.

Praha 20.12.1987

S přátelskými pozdravy

Jan Litomiský
mluvčí Charty 77

Libuše Šilhánová
mluvčí Charty 77

Josef Vohryzek
mluvčí Charty 77

a zástupci mírové skupiny Charty 77:

Jiří Dienstbier, Jiří Hájek, Martin Palouš, Jaroslav Šabata, Jan Štern.

Organizační poznámky:

Bude-li možné setkání vůbec uskutečnit, pokusíme se najmout příhodný sál. Je však pravděpodobnější, že budeme nuceni využít soukromých bytů. Vynasnažíme se zajistit ubytování v soukromí alespoň některým hostům. Naše možnosti jsou bohužel

omezené. Prosíme vás proto, abyste se pokusili zajistit si hotelové pokoje či soukromé byty podle vašich možností, případně osobních známostí. Byli bychom také rádi, kdybyste nám sdělili s určitým předstihem pravděpodobný počet účastníků. Tím ovšem nechceme naznačit, že tento počet má být nějak limitován. Kdyby se chtěl kdokoli připojit na poslední chvíli, bude vítán. Jde nám jen o to, abychom se mohli využít pro seminář nejpříhodnější podmínky.

Žádáme vás, abyste nám zaslali předem některé vaše materiály, abychom se mohli na diskusi lépe připravit. My zasíláme následující text:

Jiří Dienstbier: A Strategy for Europe - Through Central European Eyes

*

Charta 77|1|88 Střídání mluvčích

Dne 2.1.1988 nastoupili na místa dosavadních mluvčích Charty 77, Jana Litomiského, Libuše Šilhánové a Josefa Vohryzka, mluvčí noví: Stanislav Devátý, Miloš Hájek a Bohumír Janát.

Jan Litomiský

Libuše Šilhánová

Josef Vohryzek

Stanislav Devátý
mluvčí Charty 77

Miloš Hájek
mluvčí Charty 77

Bohumír Janát
mluvčí Charty 77

Revoluční 1285/312
760 01 Gottwaldov

Náprstková 10
110 00 Praha 1

Bílkova 10
110 00 Praha 1

Příloha:

Životopisy nových mluvčích

Stanislav Devátý

se narodil 8.června 1952 v Gottwaldově. Jeho otec byl vychovatelem, učitelem a později ředitel učňovské školy. Matka byla úřednice, nyní je v důchodu.

Po základní devítiletce se v roce 1970 vyučil elektrikářem, pak studoval na elektrotechnické průmyslovce, kde v roce 1973 maturoval. Krátce pracoval jako mechanik v závodě Rudý říjen v Otrokovicích. Odtud asi po roce odchází pro nevyužití kvalifikace a nastupuje jako mistr-měřič u Montážního podniku spojů Praha, závod Gottwaldov. V roce 1979 po neshodách s vedením je mu doporučeno ze závodu odejít. Hlavním důvodem jsou jeho protesty proti nesprávné mzdové politice. Potom je asi dva měsíce bez zaměstnání, nikde ho nechtějí zaměstnat. Pak nastupuje jako dělník do podniku AERON Brno, závod AVON Gottwaldov. Po snaze zlepšit organizaci práce a po kritice vedení závodu dostává v roce 1984 výpověď. Je nucen pracovat brigádně jako prodavač v kiosku u Restaurací a jídelen Gottwaldov. Asi po třech měsících je přijat do JZD agrokombinát Slušovice, kde pracuje dodnes jako technik při oživování modulů pro počítače TNS.

V roce 1974 se oženil a v roce 1975 se narodila dcera Kateřina, která však v roce 1980 opouští se svou matkou republiku a nyní žije v USA. Od roku 1982 je rozveden.

V listopadu 1977 podepisuje Chartu 77, jeho podpis je však zveřejněn později. V roce 1986 se stává členem VONS. Politicky se nehlásí k žádnému směru, pokládá se za křesťana.

Miloš Hájek

se narodil 12.května 1921 v Dětenicích na okrese Jičín v rodině cukrovarského úředníka. Školní věk prožil v Úžicích, gymnázium absolvoval v Kralupech n.Vltavou. Od roku 1939 žil v Praze, za války byl učitelem učňovské školy. Zkušenosti s velkou hospodářskou krizí a fašismem ho přivedly ke komunistickému přesvědčení. V roce 1941 vstoupil do KSČ a vyvýjel ilegální činnost (od roku 1943 ve skupině Předvoj), až do 21.srpna 1944, kdy byl zatčen gestapem. Dne 21.března 1945 ho pražský sondergericht odsoudil k smrti, 5.května 1945 byl povstáním vysvobozen z pankrácké sekerárny. Po osvobození se vrátil na učňovskou školu, v roce 1947 nastoupil do stranického aparátu. Věnoval se studiu dějin dělnického hnutí, později

se stal vedoucím katedry dějin mezinárodního dělnického hnutí na Vysokéstranické škole, byl jmenován docentem a dosáhl hodnosti kandidáta historických věd. Po konfliktu s tehdejším vedením strany byl v roce 1964 odvolán ze školy a pracoval v Historickém ústavu Čs.akademie věd. V roce 1968 byl na žádost zaměstnanců jmenován ředitelem Ústavu dějin socialismu. Aktivně se podílel na obrodném procesu, též na přípravách XIV.mimořádného sjezdu KSČ, jehož byl zvoleným delegátem.

V roce 1970 byl ústav zrušen, Miloš Hájek byl propuštěn a vyloučen ze strany. S postupným zlepšováním zdravotního stavu se vracel k historickému bádání. Byl mezi prvními signatáři Charty 77 a podílel se na samizdatových sbornících zvaných Historické studie.

Knižní publikace: Od Mnichova k 15.březnu, Praha 1959; Jednotná fronta, Praha 1969 (později vyšla i rozšířená vydání v italštině a ve španělštině); Vznik Třetí internacionály (spolu s Hanou Majdrovou), Praha 1976 (samizdat).

Bohumír Janát

se narodil 7.listopadu 1949 v Táboře. Po maturitě na táborské gymnáziu v roce 1968 studoval na filozofické fakultě Univerzity Karlovy obory filozofie a psychologie, jež absolvoval s vyznamenáním v roce 1973. V průběhu studia na fakultě prodělal pro další vývoj určující zkušenosť normalizačního procesu. Tehdy mnoho vysokoškolských učitelů, mezi nimiž byli i přední českoslovenští filozofové, bylo donuceno odejít z kateder a na jejich místa nastoupili lidé, jejichž hlavní profesionální způsobilostí byla ochota provést hanebnou redukci filozofie na ideologickou službu politiky. Po ukončení studia pracoval jako stavební dělník a noční hlídač. V roce 1975 nastoupil na místo vědeckého aspiranta v Psychologickém ústavu ČSAV, odkud byl v březnu 1977 vyloučen krátce poté, co se bezprostředně po smrti profesora Jana Patočky rozhodl podepsat Chartu 77. Následujících jedenáct let pracoval jako vrátný, skladový dělník, uklízeč a topič a dle možností usiloval o to, aby neztratil základní kontakt se svým oborem. Postupně dospěl k přesvědčení, že filozofie opravdu živá, pro svou dobu přínosná a pro budoucnost perspektivní, filozofie, která nemůže být zneužitelná stejně (či nebezpečněji) jako ostatní výtvory lidského ducha, musí mít svůj základ v zásadách individuálního svědomí a v principech křesťanské víry.

Bohumír Janát přeložil do češtiny dvě knihy současného amerického myslitele S.Dunnea, a v roce 1980 mu v edici Kvart pod názvem Cesta otevřeného osudu vyšla knížka esejů; je také autorem několika studií v nichž se zamýšlí nad otázkou naděje v současných horizontech filozofie člověka, národa a dějin.

*****

*****

*****

Rozhovor Infochu se Stanislavem Devátým

T.A. Žiješ ve Zlíně, jaká je tam situace. Jak se tam projevují třeba mladí lidé, mají snahy o nějaké nezávislé projevy, např.kulturní, politické apod.? A jaký vůbec mají vztah k Chartě?

S.D. V poslední době je ve Zlíně a na Moravě vůbec situace příznivější. Hodně lidí sleduje dění Charty, ale dochází zde postupně ke změně: v minulosti Chartu chápali jako naději, jako opoziční politickou skupinu a očekávali od Charty snahy o změnu politického klimatu v tom směru, že by to udělala za ně. V poslední době, řekl bych v posledním roce způsobilo vystupování Charty to, že se začala konkrétně dotýkat lidí. Tak třeba vystoupení na 1.máje v Olomouci, i když to nebyla Charta, byli to chartisté, kdo tam vystoupil a lidi to chápali jako věc Charty. Také u nás ve Zlíně vytvoření přípravného výboru SPUSA (Společnost přítel USA) lidi chápou jako určitou odnož Charty - neříkám, že to tak je, ale že je to tak chápáno. V neposlední řadě to manifestační vystoupení na Staroměstském náměstí, což je značný posun dopředu. Lidi, kteří se s těmito faktami dostávají do styku, přicházejí na to, že Charta není a nemůže být nějakou opoziční stranou a že její základní smysl je obhajoba občanských a lidských práv, z čehož potom vyplývá vše ostatní. A lidi si na těchto akcích uvědomují, že jim nikdo nic zadarmo nedá, že všecko,

co tady je a bude, si musejí vybojovat sami. že nemůžou čekat, až někdo přijde a řekne: "tady máte nějaký kulturní časopis, tady máte nějakou skupinu, ve které byste se mohli uplatnit", ale že nějakým způsobem si to musejí vybojovat. Každý občan má nějaké zájmy, chtěl by jimi naplňovat sám sebe, ale žijeme ve společnosti, kde to není umožňováno a lidé začínají chápát, že je nutné, aby se o to zasloužili sami. A Charta by v tom smyslu měla působit jako příklad.

T.A. K informovanosti o Chartě: její zdroje jsou hlavně dva; poslech zahraničního vysílání a četba Informací o Chartě? Jak to vypadá u Vás ve Zlíně?

S.D. Ano, u nás se Informace o Chartě rozšířují a samozřejmě hodně lidí poslouchá rozhlas, v poslední době se podle mého názoru zájem obrovsky zvýšil. Možná, že je to vliv i výboru SPUSA, který právě ve Zlíně byl vytvořen. U lidí vznikl zájem, lidé zjišťují, že žijeme, že nejsme zavření, že se s námi nic neděje a tím by lidé mohli v sobě odhalit kus odvahy, aby si zkusili vybojovat sami to, co chtějí.

T.A. Když už mluvíme o SPUSA, kolik je tam asi tak aktivních lidí, kteří se přímo účastní jejich akcí, kteří do toho mají chuť? Kteří by se stali členy, kdyby to bylo povoleno - myslím v tom vašem koutě Moravy?

S.D. Dělal jsem si takový neoficiální průzkum a je to několik stovek lidí v naší oblasti. Čekají jen na to, jak to po právní stránce dopadne. V tomto stádiu není nutné, abychom přibírali členy. Zájem je ale veliký.

T.A. Na gottwaldovsku je stále otevřený trestní případ Pavla Dudra a Jaromíra Němce, jak ten teď vypadá?

S.D. Asi rok a půl to spí u kroměřížského soudu. Snad se čeká na změnu v zákonodárství, o níž se hovoří, že totiž některé trestné činy budou posuzovány jako přestupky. Po těch všech intervencích, které byly, by měly být některé činy posuzovány mírněji, asi jako v Polsku. V jejich případě šlo o rozšiřování náboženské literatury a hlavně Infochu.

T.A. Ty nové chartovní metody a chartovní otevřenosť (mám na mysli manifestační veřejné vystoupení, hromadné návštěvy politických procesů, výzvy Charty k obyvatelstvu, její větší zájem o život prostých lidí) snad trochu souvisejí s dopisem čtyřiceti, tedy dopisem těch nespokojenců, kteří kritizovali poměry v Chartě, vztah tzv.aktivního jádra a neinformovaných, hlavně venkovských chartistů. Ty sám jsi signatářem dopisu čtyřiceti. Proto bych chtěl vědět, jak se díváš do budoucna, zda si myslíš, že nové metody, uplatňované v Chartě v posledním roce, pomohou vyřešit také tento problém vnitrochartovní a co sám jseš ochoten a schopen pro to udělat a jak si vůbec představuješ svoji práci mluvčího Charty ???

S.D. Svou signací dopisu čtyřiceti jsem nechtěl nikoho napadnout, se spoustou formulací dopisu jsem nesouhlasil, ale podepsal jsem ho v naději, že to napomůže vyřešit to podstatné a myslím si dokonce, že mnohé se už vyřešilo a že tedy k tomu byl ten dopis dobrý. Metody, které začíná Charta ve svém vnitřním fungování uplatňovat, jsou výborné. Hlavně v tom, že se Charta rozrůstá. Často jsem slýchával názory, že Charta je pražská, uzavřená záležitost. A to není pravda a nikdy to pravda nebyla, záleží na každém jednotlivci, jak se k tomu postaví, člověk musí najít sám v sobě snahu po tom, aby se kontaktoval. Jsou ovšem lidé aktivnější a méně aktivní. A teď tím, jak se aktivita Charty posouvá mimo Prahu, se získává pro Chartu opravdu hodně. Pokud lidé, kteří z povzdálí sledují činnost Charty neznají osobně její aktivisty, pohlížejí na Chartu sice jako na naději, ale jako na nekonkrétní naději. Ale jiná věc je, když dojde k osobnímu styku. Mne např. u nás na Moravě zná spousta lidí, vědí, co jsem zač, vědí, že tam jsem, že to funguje, že to není nic abstraktního.

T.A. Já mám vůbec dojem, že ta "chartovní" situace ve Zlíně je lepší než třeba v Brně. Co si o tom myslíš, znáš brněnskou situaci?

S.D. Trochu situaci v Brně znám. Vzájemná spolupráce mezi jednotlivými chartisty tam není dobrá. Každý má samozřejmě své vlastní zájmy, ale v našem společenství

by osobní neshody měly ustoupit do pozadí, lidé by měli postupovat společně. U nás se podařilo to, že ve SPUSA jsou zástupci různých zájmových okruhů, různých skupin, kteří na této platformě kooperují. Podobně by to mělo být v Chartě a např. i v Brně.

T.A. Myslíš si, že nové metody Charty, ona nová chartovní otevřenosť Charty k lidem, se mohou projevit i v té hlavní dosavadní chartovní činnosti, tj. dokumentační. Jak si představuješ zaměření dokumentů v nastávajícím roce?

S.D. Myslím si, a není to jen můj názor, že by se mělo věnovat více pozornosti sociálním záležitostem. V čs.společnosti dochází k určitým posunům, hovoří se o přestavbě, já nerad to slovo používám. Ale to se zase nejvíce dotkne obyčejných, normálních lidí. Bude docházet k sociálním konfliktům a v nich bývají vždy nejvíce postiženi obyčejní lidé. Charta by se těmito otázkami rozhodně měla zabývat. Také by se měla pokoušet o upevnování právního vědomí, aby lidé znali svá práva a uvědomovali si, že nemají jen povinnosti, ale i zákonné práva, aby se jich dožadovali.

T.A. Z tvé předchozí formulace jsem měl dojem, že se obáváš, že tzv.přestavba by mohla mít i negativní dopad na pracující, že by mohla znamenat omezení hospodářských a sociálních práv lidí. Neptám se tě jako mluvčího Charty, ale jako občana Standy Devátého.

S.D. Ano, to určitě bude mít. To, co se má zlepšit, se zatím nelepší. Vedoucí, i ti neschopní, zůstávají na svých místech. Objevují se spíše negativní jevy. Na jedněodborové schůzi se hovořilo o přestavbě hospodářského mechanismu, o demokratizaci atd. a vedení schůze pracující vyzvalo ke kritice, aby se nebáli kritizovat. Bylo tam asi sto lidí, asi dva nebo tři skutečně něco kritizovali, ale potom to odskákali. Celou tu přestavbu vidím spíš tak, že bude ukládat lidem více práce za stejně peníze, což se lidem líbit nebude.

T.A. Jsi členem JZD Slušovice, které má v Československu značnou pověst. Je pravda, že tím, že se stáváš mluvčím, přebírají Slušovice jako další přidruženou výrobu činnost Charty 77? Jaké je Tvoje postavení ve Slušovicích a jak tam vypadá politická situace?

S.D. O jistých věcech bych raději nemluvil, ale zhruba se dá říci, že situace je tam zhruba stejná jako všude jinde, tedy pokud jde o obyčejné lidí. Tedy žádný posun dopředu. Trochu se mění vedoucí, ale obyčejní lidé zůstávají na svých místech a žádá se po nich více práce za stejně peníze, takže taky se jim to nelibí. Jaký bude mít vliv moje pověření mluvčím Charty 77 na mé postavení - to zatím nevím, i když už jsou náznaky bezpečnostního "přitužení". V poslední době sleduje vedení družstva mou činnost se značnou nelibostí a rádi by se mě zbavili. Zákonny důvod však nemají. Přítomnost StB je nyní velmi častá, vytvořilo se tam dokonce stálé stanoviště, sítě informátorů apod.

T.A. Chceš ještě něco říci našim čtenářům?

S.D. Z "mluvčování" jsem dosud hodně nesvůj, avšak doufám, že se do toho vpravím, že to vyjde.

T.A. Děkuji za rozhovor.

Pozn.red.: Rozhovory s Milošem Hájkem a Bohumírem Janátem zveřejníme v příštích číslech Infochu.

*****

*****

*****

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, československé ligy pro lidská práva, člena Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromázdění

Sdělení č.713 (Souhrnné sdělení o případech sledovaných VONS k 10.12.1987)

Vydáno v Praze v Den lidských práv OSN

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných se ustavil dne 24.dubna 1978, aby v duchu poslání Charty 77 sledoval případy osob, které jsou trestně stíhány nebo vězněny

vězněny za projevy svého přesvědčení nebo které se staly oběťmi policejní či justiční svévole. Zabývá se i jinými případy nespravedlivého stíhání, zvláště tam, kde se nepřímo týkají jeho hlavního zaměření. Jeho snahou je seznamovat s těmito případy veřejnost i úřady a postiženým dle možnosti pomáhat. V prosinci 1979 se VONS stal členskou ligou Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH), která se podílí na práci OSN jako její přidružená nevládní organizace s konzultativním statutem. Jako členská liga FIDH užívá VONS rovněž označení "čs.liga pro lidská práva". FIDH zvolila v listopadu 1984 člena VONS Ladislava Lise svým místopředsedou (viceprezidentem) a pověřila jej mj. i zastupováním svých zájmů u orgánů OSN ve Vídni. Dne 7.12.1986 byl Ladislav Lis znova zvolen místopředsedou FIDH na další dvouleté období.

Členy Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných jsou:

ing.Rudolf Battěk, Křížikova 78, 186 00 Praha 8
Otta Bednářová, Havelská 21, 110 00 Praha 1
Jarmila Bělíková, Novovysocanská 12, 190 00 Praha 9
dr.Václav Benda, Karlovo nám.18, 120 00 Praha 2, tel. (2)-298676
Petr Brodský, Ztracená 20, 586 01 Jihlava
Petr Cibulka, Vrázova 53, 616 00 Brno, tel. (5)-756221
Albert Černý, Kotlářská 37, 602 00 Brno
JUDr.Josef Danisz, Wilhelma Piecka 81, 130 00 Praha 3
Stanislav Devátý, Revoluční 1285, byt.č.312, 760 00 Gottwaldov
Jiří Dienstbier, Nekázanka 17, 110 00 Praha 1
Karel Freund, Mánesova 90, 120 00 Praha 2, tel. (2)-271273
Václav Havel, Hrádeček 5, 542 41 Vlčice u Trutnova
nábřeží Bedřicha Engelse 78, 120 00 Praha 2
Zbyněk Hejda, Nešporova 573, 149 00 Praha 4 - Háje
Ivan Martin Jirous, 588 67 Stará Říše čp.33
Ladislav Lis, Sosnová 84, okr.Česká Lípa
poštovní styk: Šiškova 1228, 182 00 Praha 8
ing.Jan Litomiský, 394 05 Vyskytná u Pelhřimova čp.2
Václav Malý (katolický kněz), Nad Pomníkem 2, 152 00 Praha 5
Michal Matzenauer, Nezamyslova 4, 128 00 Praha 2
Lenka Marečková, Řípská 13, 130 00 Praha 3
Dana Němcová, Ječná 7, 120 00 Praha 2, tel. (2)-290520
dr.Luděk Pacovský, Washingtonova 9, 110 00 Praha 1
Petr Pospíchal, Arbesova 6, 638 00 Brno-Lesná
ing.Pavel Roubal, 394 63 Častrov čp.131
Jan Ruml, Kremelská 15, 100 00 Praha 10
Jiří Ruml, Kremelská 15, 100 00 Praha 10
Andrej Stankovič, Hroznová 5, 118 00 Praha 1
Anna Šabatová, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. (2)-2619573
Petruška Šustrová, Kolínská 13, 130 00 Praha 3, tel. (2)-7377812
dr.ing.Jakub Trojan, Riegrovy sady 223, 277 13 Kostelec n.Labem
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. (2)-2619573
Věra Vránová, Cimburkova 24, 130 00 Praha 3

V zahraničí se na činnosti VONS dále podílejí tito jeho členové:

Zina Freundová, 53 G Florence Rd., London N4 4DJ, V.Británie
tel. 00-44-1-2630013
dr.Martin Hybler, 4, rue André Messager, 87 000 Limoges, Francie
tel. 00-33-55-333659
Elžbieta Ledererová, Kempenstr. 117 A, 8990 Lindau|Bodensee
tel. 00-49-8382-72328
Ivan Medek, Nattergasse 12|1|25, 1170 Wien, Rakousko
tel. 00-43-222-454113
Jiří Němec, Schönbunnerstr. 16|4, 1050 Wien, Rakousko
tel. 00-43-222-5750882
Jaroslav Suk, Norddalsvoagen 4248, 741 00 Knivsta, Švédsko
tel. 00-46-18-3882

Další užitečné adresy:

FIDH - Fédération Internationale des Droits de l'Homme, 27, rue Jean-Dolent,
75014 Paris, Francie,
tel. 00-33-1-43319459

Amnesty International, International Secretariat (pro ČSSR: Hugh Poulton) 1 Easton
Street, London WC 1, tel. 00-44-1-8330771

IGFM - Internationale Gesellschaft für Menschenrechte
Čs.pracovní výbor, Untere Augartenstr. 21/6, 1020, Wien, Rakousko
(pí Dagmar Vaněčková tel. 00-43-222-4749504)

Helsinki Watch, 36 West 44th Street, Suite 911, New York, 10036 USA
tel. 00-1-212-8409060 (pí Janet Fleishman)

Nadace Charty 77 ve Švédsku, c/o prof. František Janouch, Bergtorsväg 62, 18363
Täby, Švédsko, tel. 00-46-87-564828

Palach Press Ltd. a East European Cultural Foundation, P.O. Box 222,
London WC2H 9RP, V.Británie, tel. 00-44-1-6090152

Československé dokumentační středisko/Dokumentationszentrum, Schwarzenberg 6,
8533 Scheinfeld, NSR (správce ČSDS Vilém Prečan, tel. 00-49-9162-7761)

Keston College, Heathfield Road, Keston, Kent BR2 6BA, V.Británie (redaktorka
pro Československo pí Morven McLean, tel. 00-44-689-50116)

Entr'aide et Action - Help and Action, B.P.11, 77850 Héricy, Francie (sekretářka
redakce Ivana Tigrídová, tel. 00-33-1-42613188)

Exilové časopisy, zveřejňující ve větším rozsahu naše sdělení:

Listy, Via del Corso 57, 00186 Roma, Itálie (šéfredaktor Jiří Pelikán
tel. 00-39-6-6542228)

Studie, Academia christiana, Via Concordia 1, Roma, Itálie (výkonný redaktor
Václav Steiner)

VONS vítá jakoukoli spolupráci a pomoc, zejména při zjištování jednotlivých
případů i při podpoře postižených. Pro naši práci jsou nezbytné zejména tyto
údaje (pokud možno v úplnosti):

- jméno a příjmení postiženého, datum narození, adresa, povolání (sociální
postavení)
- údaje o event.předchozím tr.stíhání a event.jiných postizích
- údaje o rodině a jejím sociálním postavení (též věk a počet dětí)
- fotografie postiženého (podobenky i rodinné, pokud možno negativ)
- usnesení, jímž byla nařízena domovní prohlídka a protokol o jejím výsledku,
popř.fotokopie či přesný opis těchto dokumentů
- podrobná a oficiální verze skutkové podstaty a skutečná verze jednání, za
něž je postižený stíhan, popř. jiné skutečné důvody tr.stíhání
- v jakém stavu je tr.stíhání
- jméno obhájce a advokátní poradna

V průběhu trestního stíhání je třeba neprodleně informovat o všech důležitých
právních úkonech, jako je:

- případná změna obvinění, seznámení s výsledky vyšetřování, doručení obžaloby,
nařízení hlavního líčení (termín, místo vč. čísla soudní síně, jméno předsedy
senátu) a odvolacího řízení (tytéž údaje)
- maximum údajů z obžaloby a rozsudku (rozsudků), nejlépe jejich fotokopie
- výše trestu a jeho druh (včetně NVS), rozsah ochranných opatření, za jaké
tr.činy byl postižený odsouzen (označení podle tr.zákona - paragraf a odstavec)
- kdo a kdy soudil (včetně jmen přísedících a prokurátora)

V případě vazby navíc:

oficiální důvody vazby (a, b nebo c), od kdy trvá, zdravotní stav uvězněného, jméno a adresa příbuzného, s nímž je uvězněný ve styku, adresa věznice, informace o návštěvách, zdravotním stavu, kázeňských opatřeních, podmínkách vazby atp.

V případě výkonu trestu tytéž údaje jako u vazby a navíc:

- nápravně výchovná skupina, kdy byl trest nastoupen a kdy má za normálního průběhu skončit
- další podmínky výkonu trestu (kromě zdravotního stavu i pracovní zařazení, kázeňské tresty, izolace apod.)
- adresa nápravně výchovného ústavu, včetně úseku, bloku apod., jméno náčelníka NVÚ, event.vychovatele, vězeňského lékaře apod.

Prosíme o poskytnutí opisů (fotokopií) usnesení a zahájení trestního stíhání, dalších usnesení, obžaloby, rozsudků a jiných důležitých dokumentů, o jména vyšetřovatelů, prokurátora atd., o záznamy ze soudních jednání. Obracejte se na členy VONS, nejlépe osobně.

*

V tomto souhrnném sdělení jsme se pro přehlednost omezili na výčet případů, které jsou aktuální. Rozdělili jsme je do dvou skupin. V první jsou evidovány případy momentálně vězněných, ve druhé jsou aktuální případy podmíněně odložených trestů nebo jejich zbytků a případy trestního stíhání na svobodě.

Pokud není uvedeno jinak, značí "trest" nepodmíněný trest odnětí svobody s výkonem v I. nápravně výchovné skupině; uvedené paragrafy se vztahují k trestnímu zákonu. Zkratky: OS - okresní nebo obvodní soud, MS - městský soud, KS - krajský soud, NS - nejvyšší soud, NVÚ - nápravně výchovný ústav, NVS - nápravně výchovná skupina, SNV - Sbor nápravné výchovy, tr.č. - trestný čin. V závorce jsou uváděna čísla sdělení VONS, týkající se daného případu nebo daného postiženého.

*

I. Vězení

A

1. Jiří Boháč, nar.8.2.1953, držka Jitka Štěpánková, Varšavská 235, 530 09 Pardubice; dělník ve VCHZ Synthesia-Semtíns. Dne 24.9.1986 vzat do vazby a 23.12.1986 odsouzen OS Pardubice (potvrzeno KS Hradec Králové) pro tr.čin poburování (§ 100|1 a 2 za to, že "hrubými výroky a dalším jednáním" (poslechem a šířením zpráv z Hlasu Ameriky) "vyvolával na pracovišti nepřátelské nálady vůči zřízení, k trestu 2 a půl roku v II.NVS a k 1 roku ochranného dohledu. (600, 608) Ve výkonu trestu v NVÚ Valdice. Výstup 24.3.1989.

2. Vladimír Červeň, nar.30.7.1958, bytem ul.Februárového významstva 27, 960 01 Zvolen, (bratr Ondrej Červeň, Morovnianská 33|8, 97251 Handlová) student stavební fakulty SVŠT v Bratislavě. Dne 1.5.1987 vzat do vazby a v červnu 1987 odsouzen OS Bratislava I pro tr.č.hanobení republiky a jejího představitele a výtržnictví (§ 103 a § 202), protože z prvomájového průvodu hodil na V.Šalgoviče a E.Litvajovou, kteří byli na tribuně, zkažená vejce, k trestu 18 měsíců. Rozsudek potvrdil MS Bratislava. (644, 693) Vězněn v NVÚ Ilava. Výstup 1.11.1988.

3. Ing.Petr Hauptmann, nar.7.8.1946, manželka Alexandra Hauptmannová, Klánovická 705|5, 194 00 Praha 9; stavební referent celní správy. V říjnu 1982 emigroval do NSR, odkud se po dvou měsících z rodinných důvodů vrátil. Dne 12.9.1983 vzat po opětovných výsleších do vazby a 9.2.1984 odsouzen MS v Praze k 10 letům v II.NVS a 5letému zákazu činnosti ve státních orgánech pro tr.č.vyzvědačství a opuštění republiky (§ 105|2 a § 109|1). Vyzvědačství se měl dopustit tím, že při výsleších v NSR podal informace o svém předchozím zaměstnání, které nepovažoval za státní tajemství. (391, 455, 492, 591, 632, 690) Vězněn v NVÚ Minkovice. Charta 77 (dok.č.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 12.9.1993.

4. Josef Hejlek, nar.10.8.1922, držka ~~ni~~ Voborníková, Školní 158, 533 54 Semtíns, stavební dělník v důchodu. Dne 27.2.1986 vzat do vazby, dne 30.5.1986 odsouzen

oficiální důvody vazby (a, b nebo c), od kdy trvá, zdravotní stav uvězněného, jméno a adresa příbuzného, s nímž je uvězněný ve styku, adresa věznice, informace o návštěvách, zdravotním stavu, kázeňských opatřeních, podmínkách vazby atp.

V případě výkonu trestu tytéž údaje jako u vazby a navíc:

- nápravně výchovná skupina, kdy byl trest nastoupen a kdy má za normálního průběhu skončit
- další podmínky výkonu trestu (kromě zdravotního stavu i pracovní zařazení, kázeňské tresty, izolace apod.)
- adresa nápravně výchovného ústavu, včetně úseku, bloku apod., jméno náčelníka NVÚ, event.vychovatele, vězeňského lékára apod.

Prosíme o poskytnutí opisů (fotokopií) usnesení a zahájení trestního stíhání, dalších usnesení, obžaloby, rozsudků a jiných důležitých dokumentů, o jména vyšetřovatelů, prokurátora atd., o záznamy ze soudních jednání. Obracejte se na členy VONS, nejlépe osobně.

*

V tomto souhrnném sdělení jsme se pro přehlednost omezili na výčet případů, které jsou aktuální. Rozdělili jsme je do dvou skupin. V první jsou evidovány případy momentálně vězněných, ve druhé jsou aktuální případy podmíněně odložených trestů nebo jejich zbytků a případy trestního stíhání na svobodě.

Pokud není uvedeno jinak, značí "trest" nepodmíněný trest odnětí svobody s výkonem v I. nápravně výchovné skupině; uvedené paragrafy se vztahují k trestnímu zákonu. Zkratky: OS - okresní nebo obvodní soud, MS - městský soud, KS - krajský soud, NS - nejvyšší soud, NVÚ - nápravně výchovný ústav, NVS - nápravně výchovná skupina, SNV - Sbor nápravné výchovy, tr.č. - trestný čin. V závorce jsou uváděna čísla sdělení VONS, týkající se daného případu nebo daného postiženého.

*

I. Věznění

A

1. Jiří Boháč, nar. 8.2.1953, držka Jitka Štěpánková, Varšavská 235, 530 09 Pardubice; dělník ve VCHZ Synthesia-Semtíns. Dne 24.9.1986 vzat do vazby a 23.12.1986 odouzen OS Pardubice (potvrzeno KS Hradec Králové) pro tr.čin pobuřování (§ 100/1 a 2 za to, že "hrubými výroky a dalším jednáním" (poslechem a šířením zpráv z Klašu Ameriky) "vyvolával na pracovišti nepřátelské náladu vůči zřízení, k trestu 2 a půl roku v II.NVS a k 1 roku ochranného dohledu. (600, 608) Ve výkonu trestu v NVÚ Valdice. Výstup 24.3.1989.

2. Vladimír Červeň, nar. 30.7.1958, bytem ul. Februárového výtažstva 27, 960 01 Zvolen, (bratr Ondrej Červeň, Morevniánská 33/8, 97251 Handlová) student stavební fakulty SVŠT v Bratislavě. Dne 1.5.1987 vzat do vazby a v červnu 1987 odsouzen OS Bratislava 1 pro tr.č.hanobení republiky a jejího představitele a výtržnictví (§ 103 a § 202), protože z prvomájového průvodu hodil na V. Šalgoviče a E.Litvajovou, kteří byli na tribuně, zkažená vejce, k trestu 18 měsíců. Rozsudek potvrdil MS Bratislava. (644, 693) Vězněn v NVÚ Ilava. Výstup 1.11.1988.

3. Ing.Petr Hauptmann, nar.7.8.1946, manželka Alexandra Hauptmannová, Klánovická 705/5, 194 00 Praha 9; stavební referent celní správy. V říjnu 1982 emigroval do NSR, odkud se po dvou měsících z rodinných důvodů vrátil. Dne 12.9.1983 vzat po opětovných výsleších do vazby a 9.2.1984 odsouzen MS v Praze k 10 letům v II.NVS a 5letému zákazu činnosti ve státních orgánech pro tr.č.vyzvědačství a opuštění republiky (§ 105/2 a § 109/1). Vyzvědačství se měl dopustit tím, že při výsleších v NSR podal informace o svém předchozím zaměstnání, které nepovažoval za státní tajemství. (391, 455, 492, 591, 632, 690) Vězněn v NVÚ Míkovice. Charta 77 (dok.č.5/86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 12.9.1993.

4. Josef Hejlek, nar.10.8.1922, držka pí Voborníková, Školní 158, 533 54 Semtíns, stavební dělník v důchodě. Dne 27.2.1986 vzat do vazby, dne 30.5.1986 odsouzen

OS v Hradci Králové ke 33měsícům v III.NVS a následné ambulantní psychiatrické léčbě pro tr.č. pobuřování (§ 100|1 a, c) za verbální útoky na zřízení republiky. Odvolací KS v Hradci Králové trest snížil o 2 roky v II.NVS. V minulosti byl čtyřikrát odsouzen za delikty, které měly politický kontext. Těžce nemocen. (539, 540, 591) Vězněn v NVÚ Horní Slavkov. Výstup 27.2.1988.

5. Dalibor Helštýn, nar.12.4.1963, bytem Komenského 158, 738 01 Frýdek-Místek (rodiče tamtéž); televizní opravář. Dne 24.8.1986 odsouzen spolu s pěti dalšími obžalovanými OS Frýdek-Místek pro tr.čin pobuřování a poškozování majetku v soc.vlastnictví (§ 100|1 a, c) a § 136) k 20 měsícům a k peněžitému trestu 5000 Kčs za psaní nápisů politického charakteru na zdi polikliniky a v podchodu. Výsledek odvolacího řízení u KS Ostrava z 28.7.1986 nám není znám. (523, 591)

Výstup v létě r.1988. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory.)

6. Heřman Chromý, nar.19.2.1947, manželka Marcela Chromá, sídliště Podolí č.2762, 276 01 Mělník; úředník, otec tří nezletilých dětí, signatář Charty 77. Ve vazbě od 9.4.1986, dne 25.7.1986 odsouzen MS v Praze pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1) ke 2 letům, což NS ČSR potvrdil, a to za šíření nezávislé literární tvorby (i vlastní) mezi spolupracovníky a výroky na pracovišti, jakož i za autorství vulgárního dopisu prezidentovi republiky, jež H.Chromý popírá; Jan Dus (viz), u něhož byl tento dopis nalezen, ho označuje za padělek. (514, 515, 534, 538, 546, 550, 572, 574, 606, 615, 620) Ve vykonu trestu v NVÚ Plzeň-Bory, úsek III|1. Výstup 9.4.1988.

7. Walter Kania, nar.2.3.1940, příbuzní s ním neudržují styk; řidič, signatář Charty 77, německé národnosti, žil též v NSR, má dvojí občanství, ČSSR a NSR. Vězněn nepřetržitě od 13.6.1977. Odsouzen původně k 7 letům v II.NVS pro tr.čin rozkrádání majetku v soc.vlastnictví (§ 132), přičemž o vině jsou pochybnosti. Dále k peněžitému trestu, který byl přeměněn v trest 6 měsíců odnětí svobody. Dále odsouzen dvakrát v průběhu trestu vždy za pokus o tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině (§ 7 k § 112), neboť se z vězení pokoušel propašovat zprávy o své situaci. (218, 242, 455, 492, 543) Vězněn v III.NVS ve Valdicích, kde šikanován i při vážném zdravotním stavu prodělal dva infarkty myokardu a infekční zánět jater. Charta 77 (dok.č.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 30.11.1988.

8. Ervín Motl, nar.29.7.1948, manželka ing.Lea Motlová, Chrastavská 88, 190 00 Praha 9, novinář, později požárník v n.p.Rudý Letov, otec nezletilého syna; signatář Charty 77. Ve vazbě od 2.7.1986, 27.11.1986 odsouzen MS v Praze ke 3 letům pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1), což NS ČSR potvrdil, a to za kritické výroky o poměrech v podniku a ve státě a za veřejné poslouchání a komentování Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy. (606, 616, 621, 625) Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 2.7.1989. Dne 22.10.1987 se VONS obrátil prostřednictvím FIDH na odborové organizace v záhraničí, aby požadovaly propuštění E.Motla.

9. Milan Oboda, nar.12.11.1961, z Frýdku-Místku (t.č.bez bytu, příbuzní nezjištěni); řidič. Odsouzen v tr.věci proti Daliboru Helštýnovi (viz I-A-5) pro tr.čin poškozování majetku v soc.vlastnictví (§ 136) k 18 měsícům a 5000 Kčs peněžitého trestu. Místo výkonu trestu nám není známo. Výstup pravděpodobně na jaře 1988.

10. Petr Obšil, nar.10.11.1966; otec: Jan Obšil, Dolní Hejčínská 19, 766 00 Olomouc 6-Hejčín; povolání nezjištěno. Od 22.11.1986 ve vazbě, 8.1.1987 odsouzen vojenským obvodovým soudem v Olomouci pro tr.činy proti brannosti, a to maření způsobilosti ke službě (§ 266|1) a nenastoupení služby v ozbrojených silách (§ 269|1) k 22 měsícům, což vyšší vojenský soud v Táboře potvrdil. Pacifista z přesvědčení, nenastoupil vojenskou službu, k nástupu byl vyzván i přesto, že měl nohu v sádře - zranění si způsobil sám (604, 623). Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 22.9.1988.

11. Ivan Polanský, nar.22.3.1936, bytem Hvězdoslavova 961, 018 51 Nová Dubnica, technický úředník, otec čtyř dospělých dětí. Dne 5.11.1987 vzat do vazby pro

OS v Hradci Králové ke 33měsícům v III.NVS a následně ambulantní psychiatrické léčbě pro tr.č. pobuřování (§ 100|1 a, c) za verbální útoky na zřízení republiky. Odvolací KS v Hradci Králové trest snížil o 2 roky v II.NVS. V minulosti byl čtyřikrát odsouzen za delikty, které měly politický kontext. Těžce nemocen. (539, 540, 591) Vězněn v NVÚ Horní Slavkov. Výstup 27.2.1988.

5. Dalibor Helštýn, nar.12.4.1963, bytem Komenského 158, 738 01 Frýdek-Místek (rodiče tamtéž); televizní opravář. Dne 24.8.1986 odsouzen spolu s pěti dalšími obžalovanými OS Frýdek-Místek pro tr.čin pobuřování a poškozování majetku v soc.vlastnictví (§ 100|1 a, c) a § 136) k 20 měsícům a k peněžitému trestu 5000 Kčs za psaní nápisů politického charakteru na zdi polikliniky a v podchodu. Výsledek odvolacího řízení u KS Ostrava z 28.7.1986 nám není znám. (523, 591) Výstup v létě r.1988. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory.

6. Heřman Chromý, nar.19.2.1947, manželka Marcela Chromá, sídliště Podolí č.2762, 276 01 Mělník; úředník, otec tří nezletilých dětí, signatář Charty 77. Ve vazbě od 9.4.1986, dne 25.7.1986 odsouzen MS v Praze pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1) ke 2 letům, což NS ČSR potvrdil, a to za šíření nezávislé literární tvorby (i vlastní) mezi spolupracovníky a výroky na pracovišti, jakoz i za autorství vulgárního dopisu prezidentovi republiky, jež H.Chromý popírá; Jan Dus (viz), u něhož byl tento dopis nalezen, ho označuje za padělek. (514, 515, 534, 538, 546, 550, 572, 574, 606, 615, 620) Ve výkonu trestu v NVÚ Plzeň-Bory, úsek III|1. Výstup 9.4.1988.

7. Walter Kania, nar.2.3.1940, příbuzní s ním neudržují styk; řidič, signatář Charty 77, německé národnosti, žil též v NSR, má dvojí občanství, ČSSR a NSR. Vězněn nepřetržitě od 13.6.1977. Odsouzen původně k 7 letům v II.NVS pro tr.čin rozkrádání majetku v soc.vlastnictví (§ 132), přičemž o vině jsou pochybnosti. Dále k peněžitému trestu, který byl přeměněn v trest 6 měsíců odnětí svobody. Dále odsouzen dvakrát v průběhu trestu vždy za pokus o tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině (§ 7 k § 112), neboť se z vězení pokoušel propašovat zprávy o své situaci. (218, 242, 455, 492, 543) Vězněn v III.NVS ve Valdicích, kde šikanován i při vážném zdravotním stavu prodělal dva infarkty myokardu a infekční zánět jater. Charta 77 (dok.č.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 30.11.1988.

8. Ervín Motl, nar.29.7.1948, manželka ing.Lea Motlová, Chrastavská 88, 190 00 Praha 9, novinář, později požárník v n.p.Rudý Letov, otec nezletilého syna; signatář Charty 77. Ve vazbě od 2.7.1986, 27.11.1986 odsouzen MS v Praze ke 3 letům pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1), což NS ČSR potvrdil, a to za kritické výroky o poměrech v podniku a ve státě a za veřejné poslouchání a komentování Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy. (606, 616, 621, 625) Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 2.7.1989. Dne 22.10.1987 se VONS obrátil prostřednictvím FIDH na odborové organizace v zahraničí, aby požadovaly propuštění E.Motla.

9. Milan Oboda, nar.12.11.1961, z Frýdku-Místku (t.č.bez bytu, příbuzní nezjištěni); řidič. Odsouzen v tr.věci proti Daliboru Helštýnovi (viz I-A-5) pro tr.čin poškozování majetku v soc.vlastnictví (§ 136) k 16 měsícům a 5000 Kčs peněžitého trestu. Místo výkonu trestu nám není známo. Výstup pravděpodobně na jaře 1988.

10. Petr Obšil, nar.10.11.1966, otec: Jan Obšil, Dolní Hejčínská 19, 766 00 Olomouc 6-Hejčín; povolání nezjištěno. Od 22.11.1986 ve vazbě, 8.1.1987 odsouzen vojenským obvodním soudem v Olomouci pro tr.činy proti brannosti, a to máření způsobilosti ke službě (§ 266|1) a nenastoupení služby v ozbrojených silách (§ 269|1) k 22 měsícům, což vyšší vojenský soud v Táboře potvrdil. Pacifista z přesvědčení, nenastoupil vojenskou službu, k nástupu byl vyzván i přesto, že měl nohu v sádře - zranění si způsobil sám (604, 623). Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 22.9.1988.

11. Ivan Polanský, nar.22.3.1936, bytem Hvězdoslavova 961, 018 51 Nová Dubnica, technický úředník, otec čtyř dospělých dětí. Dne 5.11.1987 vzat do vazby pro

obvinění z tr.činu podpory a propagace fašismu (§ 260|1, 2a|). Hrozí mu trest do 8 let. Jde o zástupné trestní stíhání, fašismus nepropagoval, zabýval se rozmnožováním náboženské literatury a samizdatu všeho druhu. (706) Ve vazbě v Banské Bystrici.

12. Karel Srp, nar.18.1.1938, manželka ~~Marie Štěpová~~, Vostrovská 42, 160 00 Praha 6; dělník. Od 2.9.1986 ve vazbě. Jako předseda výboru jazzové sekce odsouzen OS pro Prahu 4 pro tr.čin nedovoleného podnikání (§ 118|1, 2a), což MS v Praze potvrdil, k 16 měsícům za spoluúčast na vydávání publikací, a tudíž za nezávislou kulturní aktivitu. (555, 559, 591, 599, 607, 619, 624, 639, 665) Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory, kde mu po určitou dobu byla odpírána nezbytná lékařská péče. Výstup 1.1.1988.

13. Jiří Wolf, nar.5.1.1952, sestra: Milada Békéová, Na Piketě 457|I 377 01 Jindřichův Hradec; zřízenec Metra, signatář Charty 77. V minulosti (1978-1981) vězněn tři roky pro podvracení republiky (§ 98|1) a dalších šest měsíců pro tr.čin křivého obvinění (§ 174|1), neboť uvedl, jak s ním bylo zacházeno při vyšetřování. Od 17.5.1983 znova vězněn, 21.12.1983 pravomocně odsouzen MS v Praze pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1, 2a) k 6 rokům ve III.NVS, protože zveřejnil zprávu o poměrech v NVÚ Minkovice, jak je sám zažil. (43, 50, 63, 69, 71, 80, 123, 176, 195, 219, 293, 337, 343, 349, 351, 356, 455, 492, 542, 590) Vězněn v NVÚ Valdice. Charta 77 (dok.č.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 17.5.1989.

14. Pavel Wonka, nar.23.1.1953, bytem Pražská 384, 543 01 Vrchlabí, matka: Gerta Wonková, U nemocnice 869, 543 01 Vrchlabí; automechanik. Dne 26.5.1986 vzat do vazby se svým bratrem Jiřím. Stíhán pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1) a pro útok na veřejného činitele (§ 155|1), byl MS v Praze dne 26.5.1987 odsouzen jen podle mírnějších ustanovení - tr.čin pobuřování (§ 100|1) a tr.čin útoku na státní orgán (§ 156|2) k 21 měsícům a následnému tříletému ochrannému dohledu, což NS ČSR potvrdil. (Jeho bratr Jiří vykonal uložený trest 12 měsíců vazbou.) (536, 545, 585, 621, 625, 626, 640, 648, 649, 667, 673, 688, 712) Pro špatný zdravotní stav převezen 9.9.1987 z NVÚ Minkovice, kde týrána a šikanována, do vězenské nemocnice a po měsíčním léčení na V/3 úsek NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 26.2.1988.

B - případy vyzvědačství

Ve sdělení č.690 vyjádřil VONS svůj názor na užívání ustanovení podle § 105 tr.zákona (vyzvědačství). Kromě Petra Hauptmanna (viz I-A-3) máme informace o těchto případech, kde jsou pochybnosti o vině:

1. Viktor Dedera, nar.10.3.1963, otec: Jan Dedera, Kyjevská 15 625 00 Brno-Bohunice; rotmistr čs.armády. Dne 24.8.1984 vzat do vazby a odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami pro vyzvědačství (§ 105|1), vyhýbání se výkonu voj.služby (§ 280|1), přípravu k tr.činu opuštění republiky (§ 7|1 k § 109|2), neoprávněné užívání cizího motorového vozidla (§ 209 a |1, 3, 6), pobuřování (§ 100|1 a, c|) a tr.čin rozkrádání majetku v soc.vlastnictví (§ 132|1) k 10 letům ve II.NVS. (690) Údaje o výkonu trestu nám nejsou známy.

2. Ondřej Hoch, nar.6.12.1948, otec Ondřej Hoch, Koněvova 96, 130 00 Praha 3, manželka Alena Hochová, Nad Santoškou 27, 150 00 Praha 5; tlumočník arabštiny, otec dvou malých dětí. V r.1984 (přesné datum neznáme) vzat do vazby a v září 1984 odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami k 13 letům ve II.NVS pro tr.čin vyzvědačství (§ 105 tr.z.), jehož se měl dopustit ve prospěch Iráku. (690) Vězněn v NVÚ Valdice. Výstup v r.1997.

3. Michael Keller, nar.11.6.1963, občan NDR, otec Hans Keller, Brunnen Gasse 10, 6103 Walldorf, NDR; dělník. Dne 26.4.1986 zadržen v Československu při pokusu o přechod st.hranice do Maďarska a dále do NSR. Stíhán i pro další tr.činy, jichž se při cestě Československem dopustil, vloupáním a neoprávněným používáním motorového vozidla. Dne 5.2.1987 odsouzen MS v Praze pro tr.čin vyzvědačství (§ 105) a další tr.činy k 11 letům za údajné zhotovení náčrtku vojenského zařízení. Dne 4.6.1987 NS ČSR jako soud odvolací věc vrátil soudu I.stupně, který později v novém hlavním líčení odsoudil M.Kellera jen za přípravu k tr.činu vyzvědačství na 6 let. Tento rozsudek je pravomocný, není známa NVS, je vězněn v NVÚ Praha-Pankrác. Výstup 26.4.1992. (690)

obvinění z tr.činu podpory a propagace fašismu (§ 260|1, 2a|). Hrozí mu trest do 8 let. Jde o zástupné trestní stíhání, fašismus nepropagoval, zabýval se rozmnožováním náboženské literatury a samizdatu všeho druhu. (706) Ve vazbě v Banské Bystrici.

12. Karel Srp, nar. 18.1.1938, manželka Marie Srlová, Vostrovská 42, 160 00 Praha 6; dělník. Od 2.9.1986 ve vazbě. Jako předseda výboru jazzové sekce odsouzen OS pro Prahu 4 pro tr.čin nedovoleného podnikání (§ 118|1, 2a), což MS v Praze potvrdil, k 16 měsícům za spoluúčast na vydávání publikací, a tudíž za nezávislou kulturní aktivitu. (555, 559, 591, 599, 607, 619, 624, 639, 665) Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory, kde mu po určitou dobu byla odpírána nezbytná lékařská péče. Výstup 1.1.1988.

13. Jiří Wolf, nar. 5.1.1952, sestra: Milada Békéová, Na Píketě 457/I 377 01 Jindřichův Hradec; zřízenec Metra, signatář Charty 77. V minulosti (1978-1981) vězněn tři roky pro podvracení republiky (§ 98|1) a dalších šest měsíců pro tr.čin křivého obvinění (§ 174|1), neboť uvedl, jak s ním bylo zacházeno při vyšetřování. Od 17.5.1983 znova vězněn, 21.12.1983 pravomocně odsouzen MS v Praze pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1, 2a) k 6 rokům ve III.NVS, protože zveřejnil zprávu o poměrech v NVÚ Minkovice, jak je sám zažil. (43, 50, 63, 69, 71, 80, 123, 176, 195, 219, 293, 337, 343, 349, 351, 356, 455, 492, 542, 590) Vězněn v NVÚ Valdice. Charta 77 (dok. č. 5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zahrnut do případné příští výměny vězňů Východ-Západ. Výstup 17.5.1989.

14. Pavel Wonka, nar. 23.1.1953, bytem Pražská 384, 543 01 Vrchlabí, matka: Gerta Wonková, U nemocnice 869, 543 01 Vrchlabí; automechanik. Dne 26.5.1986 vzat do vazby se svým bratrem Jiřím. Stíhán pro tr.čin podvracení republiky (§ 98|1) a pro útok na veřejného činitele (§ 155|1), byl MS v Praze dne 26.5.1987 odsouzen jen podle mírnějších ustanovení - tr.čin pobuřování (§ 100|1) a tr.čin útoku na státní orgán (§ 156|2) k 21 měsícům a následnému tříletému ochrannému dohledu, což NS ČSR potvrdil. (Jeho bratr Jiří vykonal uložený trest 12 měsíců vazbou.) (536, 545, 585, 621, 625, 626, 640, 648, 649, 667, 673, 688, 712) Pro špatný zdravotní stav převezen 9.9.1987 z NVÚ Minkovice, kde týran a šikanován, do vězenské nemocnice a po měsíčním léčení na V/3 úsek NVÚ Plzeň-Bory. Výstup 26.2.1988.

B - případy vyzvědačství

Ve sdělení č. 690 vyjádřil VONS svůj názor na užívání ustanovení podle § 105 tr.č. zákona (vyzvědačství). Kromě Petra Hauptmanna (viz I-A-3) máme informace o těchto případech, kde jsou pochybnosti o vině:

1. Viktor Dedera, nar. 10.3.1963, otec: Jan Dedera, Kyjevská 15 625 00 Brno-Bohunice; rotmistr čs.armády. Dne 24.8.1984 vzat do vazby a odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami pro vyzvědačství (§ 105|1), vyhýbání se výkonu voj. služby (§ 280|1), přípravu k tr.činu opuštění republiky (§ 7|1 k § 109|2), neoprávněné užívání cizího motorového vozidla (§ 209 a |1, 3, 6), pobuřování (§ 100|1 a, c) a tr.čin rozkrádání majetku v soc.vlastnictví (§ 132|1) k 10 letům ve II.NVS. (690) Údaje o výkonu trestu nám nejsou známy.

2. Ondřej Hoch, nar. 6.12.1948, otec Ondřej Hoch, Koněvova 96, 130 00 Praha 3, manželka Alena Hochová, Nad Santoškou 27, 150 00 Praha 5; tlumočník arabštiny, otec dvou malých dětí. V r.1984 (přesné datum neznáme) vzat do vazby a v září 1984 odsouzen vyšším vojenským soudem v Příbrami k 13 letům ve II.NVS pro tr.čin vyzvědačství (§ 105 tr.z.), jehož se měl dopustit ve prospěch Iráku. (690) Vězněn v NVÚ Valdice. Výstup v r.1997.

3. Michael Keller, nar. 11.6.1963, občan NDR, otec Hans Keller, Brunnen Gasse 10, 6103 Walldorf, NDR; dělník. Dne 26.4.1986 zadržen v Československu při pokusu o přechod st.hranice do Maďarska a dále do NSR. Stíhán i pro další tr.činy, jichž se při cestě československem dopustil; vložením a neoprávněným používáním motorového vozidla. Dne 5.2.1987 odsouzen MS v Praze pro tr.čin vyzvědačství (§ 105) a další tr.činy k 11 letům za údajné zhodení náčrtku vojenského zařízení. Dne 4.6.1987 NS ČSR jako soud odvolací vše vrátil soudu I.stupně, který později v novém hlavním líčení odsoudil M.Kellera jen za přípravu k tr.činu vyzvědačství na 6 let. Tento rozsudek je pravomočný, není zpáma NVS, je vězněn v NVÚ Praha-Pankrác. Výstup 26.4.1992. (690)

4. Josef Römer, nar. 7.10.1955, matka: Ema Anderlová, nám. Pionýrů 3470, 760 01 Gottwaldov; technik. V r. 1977 odsouzen pro tr.čin vyzvědačství (§ 105) bud k 11 nebo 13 letům v III.NVS. Okolnosti zápočtu údajně dříve uloženého dvouletého trestu za pokus tr.činu opuštění republiky (§ 109) jsou zatím neznámy. Podle posledních zpráv má stanoven výstup na leden 1991. (690) Vězněn ve Valdicích, kde prodělal těžký zápal plic; podmínkami výkonu trestu má trvale poškozené zdraví, v současné době se domáhá žalobou na správu SNV u okresního soudu v Jičíně náhrady škody. Charta 77 (dok.č.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zařazen do příští výměny vězňů Východ-Západ.

5. František Veis, nar. 5.2.1932, dcera: Carmen Svobodová, Vyskočilova 3, 141 00 Praha 4; býv. důstojník čs. armády, později recepční; signatář Charty 77. Dne 9.4.1979 vzat do vazby a odsouzen pro přípravu k tr.činu vyzvědačství (§ 105) ke 12 letům v III.NVS za údajnou nabídku vyzrazení vojenského tajemství v r. 1975. (690) V r. 1978 byl odsouzen k 18 měsícům pro účast na tr.činu pokusu o opuštění republiky ing. Vojtěcha Valy (35, 37, 48, 52) Z tohoto trestu vykonal 11 měsíců, pak byl podmíněně propuštěn. Tento trest byl zahrnut do souhrnného trestu 12 let, takže výstup 9.5.1991. Charta 77 (č.dok.5|86) a VONS (505) navrhly, aby byl zařazen do příští výměny vězňů Východ-Západ. Vězněn ve Valdicích, je ve špatném zdravotním stavu, trpí šedým zákalem. V září 1987 požádal písemně vlády USA a NSR o politický azyl.

C - Adresy některých věznic ministerstva spravedlnosti (vazba) a některých nápravně výchovných ústavů ministerstva spravedlnosti (výkon trestu odnětí svobody):

Věznice MS č.1, Praha-Ruzyně, PÚ 614, PS 09, 161 02 Praha 6

Věznice MS č.2, Praha-Pankrác, PÚ 44, PS 5, 140 04 Praha 4

NVÚ Plzeň-Bory; PS 335, 306 35 Plzeň 1

NVÚ Mělník; PS 10, 463 13 Liberec

NVÚ Ostrov n.O.; PS 100, 363 50 Osrov nad Ohří

NVÚ Horní Slavkov; PS 50, 357 31 Horní Slavkov

NVÚ Vladice; PS 1, 507 11 Vladice u Jičína

D - K dalším vězněným, uvedeným v souhrnném sdělení č.591:

Propuštění z výkonu trestu po jeho vykonání: Stanislav Filo (pravděpodobně), Pavel Horák, Ivo Kantoš (pravděpodobně), Igor Kohút (pravděpodobně), Vladimír Kouřil, Lubomír Kubis (pravděpodobně), Roman Matula (pravděpodobně), Ladislav Ševec, Pavel Škoda, Jaroslav Švestka, Eduard Vacek, Jiří Wonka.

O osudu Jána Juhaščíka ml. a st., Stanislava Koláře, Sobanoše a Jána Vecana nám není nic známo, VONS bude vděčen za jakoukoliv upřesňující informaci.

E - Ochranný dohled

Ochrannému dohledu je t.č. podroben jen Petr Cibulka, nar. 27.10.1953, člen VONS (adresa v záhlaví tohoto sdělení); jeho OD má skončit 18.9.1989. (349, 434, 442, 443, 455, 460, 463, 472, 493, 500, 511, 563, 573, 591)

OD Ladislava Lise a Ivana M.Jirouse letos skončily, OD Jiřího Gruntoráda končí 17.12.1987. (492, 591).

Po propuštění z výkonu trestu mají být OD podrobeni Jiří Boháč (I-A-1) a Pavel Wonka (I-A-14).

II. V trestním řízení na svobodě

Pro přehlednost jsme tento oddíl rozdělili do několika částí. Prvních osm částí zahrnuje skupinově trestní věci, které nejsou dosud skončeny (ve věci není pravomocně rozhodnuto, nebo není vykonán trest, např. proto, že je podmíněně odložen). Další části zachycují podmíněně propuštěné jednotlivce, podmíněně odsouzené jednotlivce a další případy:

1. Tr.č. proti Bohumilu Koždoňovi a spol. (509, 591, 597)

Konflikt s příslušníky VB při rockovém koncertu v Šenově u Ostravy 1.12.1984. OS ve Frýdku-Místku dne 2.12.1985 odsoudil pro tr.činy výtržnictví (§ 202/1),

4. Josef Römer, nar. 7.10.1955, matka: Ema Anderlová, nám. Pionýrů 3470, 760 01 Gottwaldov; technik. V r. 1977 odsouzen pro tr.čin-vyzvědačství (§ 105) buď k 11 nebo 13 letům v III.NVS. Okolnosti zápočtu údajně dříve uloženého dvouletého trestu za pokus tr.činu opuštění republiky (§ 109) jsou zatím neznámy. Podle posledních zpráv má stanoven výstup na leden 1991. (690) Vězněn ve Valdicích, kde prodělal těžký zápal plic; podmínkami výkonu trestu má trvale poškozené zdraví, v současné době se domáhá žalobou na správu SNV u okresního soudu v Jičíně náhrady škody. Charta 77 (dok.č.5186) a VONS (505) navrhly, aby byl zařazen do příští výměny vězňů Východ-Západ.

5. František Veis, nar. 5.2.1932, dcera: Carmen Svobodevá, Vyskočilova 3, 141 00 Praha 4; býv. důstojník čs. armády, později recepční; signatář Charty 77. Dne 9.4.1979 vzat do vězby a odsouzen pro přípravu k tr.činu vyzvědačství (§ 105) ke 12 letům v III.NVS za údajnou nabídku vyzrazení vojenského tajemství v r. 1975. (690) V r. 1978 byl odsouzen k 18 měsícům pro účast na tr.činu pokusu o opuštění republiky ing. Vojtěcha Valy (35, 37, 48, 52). Z tohoto trestu vykonal 11 měsíců, pak byl podmíněně propuštěn. Tento trest byl zahrnut do souhrnného trestu 12 let, takže výstup 9.5.1991. Charta 77 (č.dok.5186) a VONS (505) navrhly, aby byl zařazen do příští výměny vězňů Východ-Západ. Vězněn ve Valdicích, je ve špatném zdravotním stavu, trpí šedým zákalem. V září 1987 požádal písemně vlády USA a NSR o politický azyl.

C - Adresy některých věznic ministerstva spravedlnosti (vazba) a některých nápravně výchovných ústavů ministerstva spravedlnosti (výkon trestu odnětí svobody):

Věznice MS č.1, Praha-Ruzyně, PÚ 614, PS 09, 161 02 Praha 6

Věznice M3 č.2, Praha-Pankrác, PÚ 44, PS 5, 140 04 Praha 4

NVÚ Plzeň-Bory, PS 335, 306 35 Plzeň 1

NVÚ Mělník, PS 10, 463 13 Liberec

NVÚ Ostrov u.O.; PS 100, 363 50 Ostrov nad Ohří

NVÚ Horní Slavkov, PS 50, 357 31 Horní Slavkov

NVÚ Vladice, PS 1, 507 11 Vladice u Jičína

D - K dalším vězněným, uvedeným v souhrnném sdělení č.591:

Propuštěni z výkonu trestu po jeho vykonání: Stanislav Filo (pravděpodobně), Pavel Horák, Ivo Kantoš (pravděpodobně), Igor Kohút (pravděpodobně), Vladimír Kouřil, Lubomír Kubis (pravděpodobně), Roman Matula (pravděpodobně), Ladislav Ševec, Pavel Škoda, Jaroslav Švestka, Eduard Vacek, Jiří Wonka.

O osudu Jána Juhaščíka ml. a st., Stanislava Koláře, Sobanoše a Jána Vecana nám není nic známo. VONS bude vděčen za jakoukoliv upřesňující informaci.

E - Ochranný dohled

Ochrannému dohledu je t.č. podroben jen Petr Cibulka, nar. 27.10.1953, člen VONS (adresa v záhlaví tohoto sdělení); jeho OD má skončit 18.9.1989. (349, 434, 442, 443, 455, 460, 463, 472, 493, 500, 511, 563, 573, 591)

OD Ladislava Lise a Ivana M.Jirouse letos skončily, OD Jiřího Gruntoráda končí 17.12.1987. (492, 591)

Po propuštění z výkonu trestu mají být OD podrobeni Jiří Boháč (I-A-1) a Pavel Wonka (I-A-14).

II. V trestním řízení na svobodě

Pro přehlednost jsme tento oddíl rozdělili do několika částí. Prvních osm částí zahrnuje skupinově trestní věci, které nejsou dosud skončeny (ve věci není pravomocně rozhodnuto, nebo není vykonán trest, např. proto, že je podmíněně odložen). Další části zachycují podmíněně propuštěné jednotlivce, podmíněně odsouzené jednotlivce a další případy:

1. Tr.věc proti Bohumilu Koždoňovi a spol. (509, 591, 597)

Konflikt s příslušníky VB při rockovém koncertu v Šenově u Ostravy 1.12.1984. OS ve Frýdku-Místku dne 2.12.1985 odsoudil pro tr.činy výtržnictví (§ 202/1),

podněcování (§ 164), pro přípravu útoku na státní orgán (§ 7|1 k § 153|1) a schvalování tr.činu (§ 165|1) v různé kombinaci tyto občany takto (ve znění rozsudku odvolacího soudu - KS Ostrava - z 19.8.1986):

Bohumil Koždoň, nar.2.9.1963, dělník, Husova 5, 736 01 Havířov, 8 měsíců podmíněně na tři roky;

Petr Kubíček, nar.24.6.1964, písmomaliř, Hornická 30, 735 64 Havířov IV, 8 měsíců podmíněně na dva roky;

Zdeněk Lacina, nar.15.5.1960, elektromontér, Leninova 26, 736 01 Havířov, 8 měsíců podmíněně na dva roky;

Renata Bílá, nar.27.5.1963, dělnice, Nerudova 6, 736 01 Havířov, 8 měsíců podmíněně na dva roky;

Miroslav Procházka, nar.6.3.1966, dělník, Kounicova 8, 702 00 Ostrava, 8 měsíců podmíněně na dva roky.

Zkušební lhůty končí u B.Koždoně 19.8.1989, u ostatních 19.8.1988.

Prosíme informace o případných změnách.

2. Pražský katolický samizdat - tr.věc proti RNDr.Vladimíru Fučíkovi

(436, 438, 446, 449, 455, 522, 524, 530, 592, 596, 656)

Za rozmnožování a rozšiřování náboženské literatury (tr.č.maření dozoru nad církvemi a náb.společnostmi - § 178) byli dne 28.5. 1986 OS pro Prahu 4 (což potvrdil MS v Praze dne 12.12.1986) odsouzeni k podmíněným trestům následující obžalovaní takto:

Vladimír Fučík, nar.13.7.1934, Schnirchova 33, 170 00 Praha 7, vědecký pracovník, 8 měsíců podmíněně na dva roky;

Květoslava Kuželová, nar.14.3.1923, Magistrů 7, 141 00 Praha 4, duchodkyně, 8 měsíců podmíněně na dva roky;

Adolf Rázek, nar.30.11.1930, Trnavská 16, 141 00 Praha 4, technický úředník, 6 měsíců podmíněně na dva roky.

Samostatné řízení probíhá proti Radimu Hložánkovi, katolickému knězi bez státního souhlasu, nar.4.1.1923, 742 60 Petřvald u Nového Jičína č.135.

Zkušební lhůty končí u V.Fučíka, K.Kuželové a A.Rázka 12.12.1988.

3. Tr.věc proti Jaromíru Němcovi a ing.Pavlu Dudrovi

(486, 490, 519, 548, 577)

Za rozmnožování a rozšiřování samizdatové literatury, převážně za Informace o Chartě 77, jsou od 11.11.1985 - nejprve vazebně, po pěti měsících na svobodě - trestně stíháni jako obvinění z tr.činu poburování (§ 100|1, 3a)

Jaromír Němec, nar.16.1.1935, Družstevní 4565, 760 01 Gottwaldov-Jižní svahy, technik, signatář Charty 77;

Pavel Dudr, nar.2.12.19??, Obeciny 3901, 760 01 Gottwaldov, konstruktér.

OS v Kroměříži, jemuž byla věc přikázána, byla doručena obžaloba již před několika měsíci.

4. Jazzová sekce

(555, 559, 599, 607, 619, 624, 639)

Za nezávislou kulturní aktivitu, formálně za vydávání publikací bez úředního povolení (tr.čin nedovolené podnikání - § 118|1, 2 a), odsoudil OS pro Prahu 4 dne 11.3.1987 (a MS v Praze rozsudek 13.5.1987 potvrdil) k podmíněným trestům členy výboru Jazzové sekce takto:

Josef Skalník, nar.23.3.1948, U letenského sadu 10, 170 00 Praha 7, výtvarník, k 10 měsícům podmíněně na tři roky;

ing.Čestmír Huňát, nar.31.10.1950, Nad Šárkou 104, 160 00 Praha 6, úředník, k 8 měsícům podmíněně na dva roky;

Tomáš Křivánek, nar.4.1.1955, Dejvická 31, 160 00 Praha 6, spojový mechanik, k 8 měsícům podmíněně na dva roky.

Zkušební lhůty končí u Josefa Skalníka 12.5.1990, u T.Křivánka a Č.Huňáta 12.5.1989. V téže věci jsou čtyři nebo pět měsíců vazebně a poté na svobodě trestně stíháni:

Miloš Drda, nar.8.2.1913, K Ryšánce 7, 147 00 Praha 4, důchodce, pokladník JS, který je navíc obviněn z tr.č.rozkrádání majetku v soc.vlastnictví (§ 132|1 b)

Vlastimil Drda, nar.30.4.1962, Ke krčské stráni 611, 146 00 Praha 4, zemědělský dělník.

Jejich věc byla ze zdravotních důvodů vyloučena k samostatnému projednání; k hlavnímu líčení dosud nedošlo.

Karel Srp, viz I-A-12

Vladimír Kouřil, viz I-D

5. Punkové v Bělé nad Orlicí - tr.věc proti St.Berkovi a spol.
(622, 645, 652, 661, 662)

Pět příznivců hnutí punk bylo pro konflikt s VB, která prováděla nepřiměřený a brutální zákrok při oslavě svatby v Bělé nad Orlicí 25.10.1986, odsouzeno OS v Hradci Králové dne 29.6.1987 pro tr.č.výtržnictví (§ 202|1) a útoku na veřejného činitele (§ 156|2 a § 155|1) takto:

Stanislav Berka, nar.8.11.1965, z Javorníku, železniční dělník - vyloučen k samostatnému projednávání, protože v době hlavního líčení byl ve výkonu trestu odňtí svobody pro jinou tr.činnost; zda byl za uvedené tr.činy později odsouzen, nám není známo; rovněž není známo, za co byl ve výkonu trestu, zda tento trest dosud trvá apod.;

Roman Šuba, nar.10.5.1968, ze Žamberka, číšník, k 10 měsícům v I.NVS

Milan Šupola, nar.16.2.1969, z Bernatic, železniční dělník, k 8 měsícům v I.NVS;

Vít Tichý, nar.12.3.1964, z Jeseníku, dělník, k 6 měsícům podmíněně na tři roky; mladistvý Kamil Petrovický, nar.25.2.1970, z Ústí nad Orlicí, měřič zboží, ke 4 měsícům podmíněně na tři roky.

Nevíme, zda a jak proběhlo odvolací řízení, je možné, že někteří uvedení jsou ve výkonu trestu. Prosíme o upřesňující informace.

6. Spoluodsouzení Ervína Motla
(605, 616, 621, 625)

V trestní věci proti Ervínu Motlovi (viz I-A-8) byli pro stejné jednání jako Ervín Motl, kvalifikované mírněji jako tr.č. pobuřování (§ 100|1 a, c) odsouzeni MS v Praze 27.11.1986 (což NS ČSR 6.3.1987 potvrdil) dva spoluobvinění E.Motla, oba požárníci n.p.Rudý Letov, takto:

Jindřich Bláha, nar.15.11.1947, Beranových 29, 199 00 Praha 9, k 18 měsícům podmíněně na tři roky;

Milan Svatoš, nar.12.4.1942, Kučerové 26, 182 00 Praha 8, k 18 měsícům podmíněně na tři roky.

Zkušební lhůta skončí u obou 6.3.1990.

7. Nápis v Podunajských Biskupicích (657)

Mladiství Irenej Ďurík, nar.2.6.1969, Orenburská 12, Bratislava, dělník;

Robert Steindl, nar.12.4.1969, ul.Sovietskej armády 17, Bratislava, dělník;

Pavol Urban, nar.30.5.1969, ul.Sovietskej armády 35, Bratislava, ošetřovatel koní, byli - několik týdnů vazebně, dále pak na svobodě - stíhání pro tr.čin výtržnictví (§ 202|1) za to, že dne 1.2.1987 napsali na zed budovy MNV v Podunajských Biskupicích a na zed kostela politická hesla. Později byli odsouzeni k několikaměsíčním podmíněným trestům. Podrobnosti nám nejsou známy, protože odsouzení si nepřejí, aby je VONS dále hájil.

8. Případ tzv.propagace fašismu v Merklíně (707)

Od 7.9.1987 jsou pro tr.činy hanobení národa, rasy a přesvědčení (§ 198 b|), hanobení republiky a jejího představitele (§ 103), hanobení státu světové socialistické soustavy a jeho představitele (§ 104) a podpory a propagace fašismu a podobného hnutí (§ 261), jichž se měli dopustit mj. i užíváním symbolů, stíhání tito občané - (adresa je 362 34 Merklín u Karlových Varů, u každého jména je číslo popisné domu):

učený Ján Goras, nar. 9.9.1969, čp. 81 - byl jako jediný vzat do vazby

učený Radek Roža, nar. 23.1.1971, čp. 95

učený Roman Oberreiter, nar. 19.1.1971, čp. 7

učený Radek Popluhár, nar. 16.4.1970, čp. 43

učený Roman Šida, nar. 31.1.1970, čp. 91

středoškolák Josef Müller, nar. 12.3.1972, čp. 79

dělník Heimuth Müller, nar. 16.1.1969, čp. 79 - před zahájením tr. stíhání jako jediný dovršil 18. rok věku

středoškolák Pavel Kother, nar. 6.3.1970, čp. 76

dělník Ota Šuver, nar. 13.1.1970, čp. 84

učený Vladimír Rams, nar. 27.7.1970, čp. 76

Hlavní líčení v této tr.věci již proběhlo, obžalovaní byli odsouzeni k podmíněným trestům, jejichž výměra se t.č.zjišťuje.

9. Podmíněné propuštění z výkonu trestu

Bystrík Cyril Janík, nar. 5.1.1952, Jiráskova 629, 252 63 Roztoky u Prahy, katolický kněz bez státního souhlasu, člen františkánského řádu, odsouzen v zástupném tr.řízení k 28 měsícům v I.NVS, byl od června 1986 ve výkonu trestu v NVÚ Nové Sedlo, z něhož byl 21.10.1986 OS v Lounech propuštěn. Zbytek trestu - zhruba 13 měsíců - mu byl podmíněně odložen na tříletou zkušební lhůtu, která končí 21.10.1990. O postupu v další trestní věci proti němu, který byl zahájen 15.10.1985 pro tr.čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi (§ 178), nám není nic známo. (497, 512, 699)

Ing. Pavel Křivka, nar. 12.6.1960, Češkova 1488, 530 02 Pardubice, ekolog, odsouzen ke 3 letům v I.NVS, byl vězněn od 29.4.1985 do 12.11.1987, kdy byl OS Plzeň-město propuštěn z výkonu trestu v NVÚ Plzeň-Bory. Zbytek trestu - 5 měsíců a 17 dní - mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, která skončí 12.11.1990. (475, 484, 489, 492, 503, 708)

10. Podmíněné odsouzení - jednotlivci

František Adamík, nar. 27.4.1932, Šírava 21, 750 02 Přerov, dělník. Rozsudek KS v Ostravě, podle něhož byl odsouzen za rozšiřování náboženské literatury a držení rozmnožovacího stroje (příprava k tr.č. podvracení republiky - § 7|1 k § 98|1) ke dvěma rokům v I.NVS byl NS ČSR změněn: F.Adamík byl odsouzen jen za přípravu k tr.č.pobuřování (§ 7|1 k § 100|1, c, 3) ke 14 měsícům podmíněně na tři roky. Zkušební doba skončí 11.6.1990. (491, 552, 575, 576, 578, 589, 603, 613, 629, 647, 655)

Eduard Buňka, nar. 1933, Svatopluka Čecha 826, 752 01 Kojetín, inv.důchodce, dne 11.8.1986 odsouzen OS v Přerově za to, že rozepisoval na stroji texty Augustina Navrátila, což kvalifikováno jako tr.čin maření dozoru státu nad církvemi a náboženskými společnostmi. (§ 178) Odsouzen k 7 měsícům podmíněně na 18 měsíců. Rozsudek je pravomocný, zkušební lhůta končí 11.2.1988. (557)

ThDr. Ladislav Hanus, nar. 1907, z Ružomberku, katolický kněz v důchodu. OS v Liptovském Mikuláši odsoudil 10.3.1987 tohoto kněze za to, že i v důchodu příležitostně zpovídal věřící; pro tr.čin maření dozoru státu nad církvemi a náb.společnostmi (§ 178) byl odsouzen k jednomu roku podmíněně na jeden rok, což pravděpodobně v dubnu nebo začátkem května 1987 potvrdil KS v Banské Bystrici. Zkušební doba vyprší v dubnu nebo květnu 1988. (631, 634, 643)

Ing. Mária Kotriscová, nar. 20.8.1953, Čs.armády 59, Bratislava, výzkumná pracovnice, odsouzena OS Bratislava za překlad knihy Atentát, což kvalifikováno jako tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112) a pobuřování (§ 100|1 a), k 10 měsícům v I.NVS; v odvolacím řízení dne 29.9.1986 MS v Bratislavě tento trest změnil na podmíněný s odkladem na dva roky; zkušební lhůta končí 29.9.1988. (525, 553, 582)

Štefan Kuštek, nar. 1920, ul. 9. mája 4, 010 04 Závodie, důchodce, byl 18.8.1986 KS Středoslovenského kraje odsouzen za obsah svých dopisů úřadům (tr.čin podvracení

s VONS z r.1979). Z nevykonaného zbytku trestu byl v r.1985 1 rok amnestován, dalších 8 měsíců by musela vykonat, shledal-li by soud, že důvody přerušení pominuly.

Štefan Javorský, nar.7.12.1924, Obráncov mieru 246, 053 14 Spišský Štvrtok, katolický kněz bez státního souhlasu, duchodce, odsouzen OS v Popradě 6.4.1987 za odsloužení jedné mše (tr.čin maření dozoru státu nad církvemi a náb.společnostmi - § 178) k trestu 8 měsíců ve II.NVS, což KS v Košicích potvrdil. Zatím čeká na nástup výkonu trestu. (291, 528, 628, 631, 635, 643)

Michal Hreško, nar.13.2.1930, 055 64 Mníšek pod Hnilcom čp.311, evangelický duchovní, 24.10.1985 obviněn z tr.č.maření dozoru státu nad církvemi a náb.společnostmi (§ 178). O postupu v této tr.věci nemáme zpráv. (527)

Pavel Záleský, nar.28.2.1955, Střed 1330, 760 01 Gottwaldov, obviněn 25.3.1986 pro tr.čin křivého svědectví (§ 175| a, b) v souvislosti s trestní věcí J.Němce (viz II-3). O postupu v této tr.věci nemáme zpráv. (490, 520, 547)

K peněžitým trestům za přečiny byli v posledním roce odsouzeni Otakar Forman (641, 642, 683) a Rudolf Bereza a ing.Tomáš Hradílek (636, 637, 650, 651, 660, 663, 664, 684, 686). Tr.věc proti Jiřímu Fialovi (679, 695) - stíhání bylo zastaveno a věc má být projednána jako přestupek.

Za poslední rok referoval VONS ve svých sděleních i o různých policejních represích (zvl.o krátkodobém uvěznění, týráni, výsleších, domovních prohlídkách, nezákonnému odnímání věcí apod.) proti Chartě 77 a jejím signatářům, proti účastníkům nezávislých (hudebních, výtvarných) aktivit, proti SPUSA, proti Lidovým novinám, proti účastníkům manifestací 8.12. a 10.12. v Praze. Spolu s Chartou 77 oznámil VONS manifestaci na Staroměstském náměstí Obvodnímu národnímu výboru pro Prahu 1 a podal proti jejímu zákazu odvolání; další dokumenty Charty spolupodepsal člen VONS a místopředseda FIDH Ladislav Lis. VONS dále referoval o pracovních podmínkách ve výkonu trestu odnětí svobody, vedoucích k úrazům, o zdravotním stavu vězňů, které registruje a o případech jejich šikanování a násilnosti vůči nim. Dále referoval o pracovním postihu J.Strejcové a o zápočtu vazby E.Vacka. Některí členové VONS se podíleli na vzniku dokumentu Charty 77 - sborníku o čs.vězeňství (Ch 77|48|87).

VONS zaslal protestní dopis velvyslanci Tuniské republiky v ČSSR proti uvěznění Chamaise Šamarího, generálního tajemníka tuniské ligy pro lidská práva a místopředsedy FIDH.

Dne 30.12.1986 zemřela zakládající členka VONS dr.Gertruda Sekaninová-Čakrtová, která se osm let na naší činnosti obětavě podílela.

Závěrem upozorňujeme, že ve stávajících podmínkách VONS registruje jen zlomek případů nespravedlivé soudní a mimosoudní represe, o nichž se podaří získat patřičnou dokumentaci. Vyzýváme proto všechny, jimž není ihostejný osud nespravedlivě stíhaných, aby nám poskytovali více informací.

V Praze 10.prosince 1987

*

Sdělení č.716 (Rozsudek nad Michalem Mrtvým pravomocný)

Senát krajského soudu v Ostravě za předsednictví JUDr.Miroslava Vařeky projednal dne 4.12.1987 odvolání proti rozsudku okresního soudu v Olomouci v trestní věci proti Michalu Mrtvému. Soud sice původní rozsudek pro formální nedostatky, konkrétně pro nedostatečnou místní a časovou specifikaci údajných trestních činů, zrušil, vzápětí však vnesl rozsudek nový, v němž ponechal beze změny jak výrok o vině, tak výrok o trestu. M.Mrtvý byl tedy za rozmnožování a rozšiřování náboženské literatury pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 13 měsíců, s podmíněným odkladem na dva roky (viz sdělení č. 551, 579, 584, 591, 612, 689, 697 a 705).

Soud probíhal korektně, v soudní budově tentokrát nedošlo k žádným incidentům a veřejnosti nebylo bráněno v účasti. Mezi asi 40 přítomnými byli kromě přátele

obžalovaného také zástupci britského a amerického velvyslanectví a zpravodaj ČTK. Příslušníci Bezpečnosti ovšem v rozsáhlé preventivní akci, probíhající v několika moravských městech, zmařili účast řady přátel obžalovaného na soudním jednání buď tím, že jim zabránili opustit jejich byty, nebo tím, že je v kritickou dobu bezdůvodně zadržovali na policejních stanicích.

Výsledný rozsudek je poměrně nízký. To však nic nemění na skutečnosti, že M.Mrtvý neměl být za svou prospěšnou činnost vůbec odsouzen, ani mu to nevrátí sedm měsíců života, strávených ve vazbě.

14.prosince 1987

*

Sdělení č.717 (Jiří Fajmon znovu před soudem)

Okresní prokurátor v Ústí nad Labem Svatopluk Bunda žaluje Jiřího Fajmona, nar.21.4.1964, strojníka ČSD, bytem Žižkova 365, 400 04 Ústí n.L., pro trestný čin hanobení republiky a jejího představitele (§ 103 tr.z.). Tohoto trestného činu se měl dopustit tím, že ve služební místnosti ČSD "veřejně snižoval vážnost činu se měl dopustit tím, že ve služební místnosti ČSD "veřejně snižoval vážnost prezidenta republiky tím, že před obrazovkou televize s nožem v ruce a posunky naznačoval, že by chtěl prezidenta republiky píchat nožem do očí a podřezat jej". Předseda senátu okresního soudu v Ústí n.L. JUDr.Milan Kohoutek nařídil hlavní líčení v této trestní věci na 17.12.1987. Vzhledem k tomu, že obžaloba nebyla líčení v budově téhož soudu. J.Fajmonovi včas doručena, bylo hlavní líčení odročeno na 18.1.1988 ve 13,00 hodin v budově téhož soudu.

Mladý dělník J.Fajmon se před šesti lety nechal pokřtít a od té doby vystupuje jako aktivní katolík, sebevědomý občan a dokonce jako zastánce základních odborářských práv. Od té doby se také datuje jeho kalvárie: byl již dvakrát odsouzen pro údajné trestné činy politické povahy (poprvé v roce 1984 nepodmíněně pro výtržnictví, podruhé v r.1985 podmíněně pro pobuřování).

Také toto trestní stíhání se jeví jako čistě účelový akt pomsty. Z obšírného udání nepřátelsky naladěného hlavního svědka se vyšetřovatel vybral jako nejslibnější zmíněnou příhodu před televizí, která se měla odehrát "někdy v měsíci říjnu - listopadu 1986". J.Fajmon tvrdí, že si krájel chleba, hlavní svědek tvrdí, že toto krájení doprovázel uvedenými nepřátelskými posunkami, třetí přítomný zaměstnanec ČSD vypovídá nejistě, s mnoha rozpory a výhradami. Všechny tři výpovědi se shodují v tom, že J.Fajmon své počínání nijak slovně nekomentoval.

Samo znění tohoto zákona a příslušnou trestní sankci pokládáme za nepřijatelné a nekulturní. Zásady trestního řízení pak vyžadují, aby při diametrálně odlišných výpovědích bylo dáno za pravdu obžalovanému nehledě na to, že hlavní svědek nevypovídá jen o tom, co se skutečně událo, nýbrž podává vlastní výklad této události. A i kdyby se příhoda sběhla tak, jak ji popisuje obžaloba, nikterak by nezakládala skutkovou podstatu příslušného trestného činu: ani značně svérázné čes.zákony totiž nezakazují odpor vůči předním představitelům čs.státu a pouhé (v daném případě dokonce pouze naznačené posunky) vyjádření takovýchto pocitů (tato trestní kauza je absurdní - doufáme, že jako absurdní bude co nejdříve s provozena ze světa a že J.Fajmon bude konečně ušetřen dalšího policejního a justičního obtěžování.

19.prosince 1987

*****

*****

*****

Ján Čarnogurský: Spomienka na Holokaust

Dejiny židovských deportácií boli takmer zabudnutou tému v slovenskej historiografii a publicistike. Nezapadalí do komunistického výkladu dejín a neboli aktuálne ani v komplexe vztáhov medzi sovietskym blokom a svetovými židovskými organizáciami či štátom Izrael. Zostali však mravným bol'avým miestom v slovenských dejinách.

V októbri t.r. pripomienulo deportácie Židov zo Slovenska vyhlásenie, ktoré podpísalo 24 signatárov. Vyhlásenie vyjadriло lútost' nad deportáciami a odprosenie Židom za slovenskú účast' na deportáciach. Vyhlásenie sa nezaoberá bližšími

historickými okolnostami deportácií, tieto ponecháva slobodnému vedeckému bádaniu. Pozoruhodná bola skladba signatárov - od oficiálne uznávaných umelcov ako Eugen Suchoň, Milan Rúfus, Vincent Hložník až po disidentských spisovateľov Hanu Ponickú, Dominika Tatarku a "tajného" katolíckeho biskupa Jána Ch.Korca.

Vyhľásenie prečítali slovenskí emigranti na pode bývalého koncentračného tábora Dachau a kópia vyhlásenia bola toho istého dňa zaslaná Židovskej náboženskej obci v Bratislave.

Režim odpovedal na vyhlásenie masívnym nátlakom na niektorých signatárov. Do nátlaku sa osobne zapojil minister kultúry Válek. Pod týmto nátlakom niektorí signatári napísali texty, ktorími sa čiastočne dištancovali od vyhlásenia, najmä od jeho zverejnenia v Hlase Ameriky. 24.novembra bratislavská Pravda a Rudé právo uverejnili článok, v ktorom vyhlásenie k deportáciám označili za výsledok intrígov slovenského klérofašizmu.

Nátlak na signatárov ani článok v Pravde a Rudom práve nezmenšili význam a mŕtvohý dopad vyhlásenia, skôr naopak. Vyvoláva však ľutosť a údív, ak na vyhlásenie smerujúce voči Židom odpovedá tunajší režim tak hanlivo. Nie je to vhodné správanie pri pamiatke desaťtisícov mŕtvych.

Pozn.: Vyhlásení k deportacím zverejnil Infoch 77|15|87.

*****

*****

*****

V samizdatu nově vyšlo...

Kritický sborník, roč.sedmý, sv.tretí, 1987, 100 str. A4

Vladimír Karfík: "Návraty Zdeňka Urbánka" (literárne kritická studie k sedmdesátnám Z.U.), János Kenedi: "Proč je obětním beránkem Cikán a ne Žid?" (překlad statí z East European Reporter č.1, 1986), Jan Rolek: "Význam Josefa Floriána" (recenze stejnojmenné knihy Andreje Stankoviče, naklédOPUS BONUM 1983), Lenka Procházková: "Johanka, dítě Boží" (zamyšlení nad Peroutkovou knihou "Pozdější život Panny", nakl.'68 Publishers, Toronto, 1980), "Muž proti proudu" (dokumentárni materiál k 50.výročí smrti T.G.Masaryka), Caruso "Bída mladé gardy" (k uvedení Ifigenie na Tauridě v ND), Rudolf Starý "Televize jako podobenství moderního života?" (zamyšlení nad Felliniho filmem Ginger a Fred), -rzk- "Válka doktorátů" (k udělení čestného doktorátu Amsterodamské univerzity L.Hejdánkovi), "Knižní zpravodaj" (novinky samizdatových edic a periodik).

*

Michael Dymáček: Nové politické myšlení a praxe, teze a souvislosti, 40 stran A4, Brno 1987

*

Jaroslav Šabata: Gorbačovovy reformy a evropské perspektivy (teze pro Budapešť), 5 stran A4 (psáno pro mezinárodní setkání Evropské sítě pro dialog Východ-Západ), Brno 9.11.87

*

Petr Uhl: Československo za Gorbačova - reforma nebo demokratizace?, 18 stran A4, září 1987 (psáno pro amer.časopis The New Politics)

*

Ludvík Vaculík: Podvody kolem (fejeton), 3 strany A4, listopad 1987
Počkejte doma...! (fejeton), 3 strany A4, prosinec 1987

*

Karel Biňovec: Předjaří. Občanská poezie a politické satiry. Chartě 77 k desátým narozeninám. 56 stran A5, Praha 1987

*****

*****

*****

Dozvěděli jsme se, že je rozšiřován cyklostylovaný podvod, vydávající se za dokument Charty 77|1|88 s životopisy nových mluvčích. Oproti znění dokumentu jsou zde uvedeny údaje, jejichž cílem bylo zřejmě poškodit pověst mluvčích Charty 77.

*****

*****

*****